Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 26 юни 1990 година

относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар

(90/425/ЕИО)

(ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 90/539/ЕИО на Съвета от 15 октомври 1990 година	L 303	6	31.10.1990
►**M2**	Council Directive 90/667/EEC of 27 November 1990 (*)	L 363	51	27.12.1990
►**M3**	Council Directive 90/675/EEC of 10 December 1990 (*)	L 373	1	31.12.1990
►**M4**	Директива 91/68/ЕИО на Съвета от 28 януари 1991 година	L 46	19	19.2.1991
►**M5**	Директива 91/174/ЕИО на Съвета от 25 март 1991 година	L 85	37	5.4.1991
►**M6**	Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година	L 268	56	24.9.1991
►**M7**	Директива 91/628/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 година	L 340	17	11.12.1991
►**M8**	Директива 92/60/ЕИО на Съвета от 30 юни 1992 година	L 268	75	14.9.1992
►**M9**	Директива 92/65/ЕИО на Съвета от 13 юли 1992 година	L 268	54	14.9.1992
►**M10**	Директива 92/118/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 година	L 62	49	15.3.1993
►**M11**	Директива 2002/33/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 21 октомври 2002 година	L 315	14	19.11.2002

(*) Настоящият акт никога не е публикуван на български език

▼B

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 26 юни 1990 година

относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар

(90/425/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ([1]),

като взе предвид становището на Европейския парламент ([2]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([3]),

като има предвид, че Общността трябва да приеме мерките, чието предназначение е постепенното изграждане на вътрешния пазар в продължение на период, който изтича на 31 декември 1992 г.;

като има предвид, че съгласуваната дейност на общите организации на пазара на животни и продуктите от животински произход включва изчезването на ветеринарните и зоотехническите прегради пред развитието на вътрешнообщностния обмен с разглежданите животни и продукти; като има предвид, че за тази цел свободното движение на животни и селскостопански продукти представлява основен елемент на общите организации на пазара и трябва да дава възможност за рационално развитие на селскостопанското производство, както и за оптимално използване на производствените фактори;

като има предвид, че във ветеринарната област границите понастоящем се използват за извършване на проверки с цел да се гарантира защитата на общественото здраве и здравето на животните;

като има предвид, че крайната цел е ветеринарните проверки да се сведат само до мястото на изпращане; като има предвид, че постигането на тази цел предполага съгласуване на основните изисквания за защита на здравето на животните;

като има предвид, че с оглед изграждането на вътрешния пазар е подходящо до постигането на тази цел да се наблегне на проверките, извършвани при изпращането, и да се организират проверките, които могат да се провеждат на мястото на получаване; като има предвид, че това решение води до отпадане на възможността за извършване на ветеринарни проверки по вътрешните граници на Общността и че в тази връзка запазването на предвиденото от общностното законодателство здравно свидетелство или документ за идентификация е оправдано;

като има предвид, че това решение включва повишаване на доверието във ветеринарните проверки, извършвани от изпращащата държава, в частност чрез изграждането на система за бърз информационен обмен; като има предвид, че е от значение изпращащата държава-членка да следи за извършването на ветеринарните проверки по подходящ начин;

като има предвид, че в приемащата държава-членка могат да се извършват внезапни ветеринарни проверки на мястото на получаване; като има предвид, че въпреки това в случай на сериозно предположение за нередности ветеринарният контрол може да се

([1]) ОВ C 225, 31.8.1988 г., стр. 4.
([2]) ОВ C 326, 19.12.1988 г., стр. 28.
([3]) ОВ C 56, 6.3.1989 г., стр. 20.

▼B

проведе по време на придвижването на животните и продуктите и че е възможно в несъгласуваните области да се запази възможността за поставяне под карантина;

като има предвид, че следва да се предвиди процедура за уреждане на спорове, които могат да възникнат във връзка с пратките от дадено стопанство, център или организация;

като има предвид, че е от значение да се предвидят защитни мерки; като има предвид, че в тази област, в частност от съображения за ефикасност, отговорността трябва да се поеме на първо място от изпращащата държава; като има предвид, че Комисията трябва да има възможност да действа, в частност чрез посещения на място и чрез приемане на подходящи за обстановката мерки;

като има предвид, че с оглед да имат полезен ефект постановените с настоящата директива правила трябва да обхванат всички животни и продукти, подлежащи на ветеринарни изисквания във вътрешнообщностния обмен;

като има предвид, че все пак при настоящото състояние на съгласуване и в очакване на общностни правила следва за животните и продуктите, които не са били обект на съгласувани правила, да се запазят изискванията на приемащата държава, доколкото те съответстват на член 36 от Договора;

като има предвид, че за зоотехническия контрол следва да се прилагат посочените по-горе правила;

като има предвид, че следва разпоредбите на действащите директиви да се приведат в съответствие с новите правила, постановени в настоящата директива;

като има предвид, че тези правила следва да се преразгледат преди изтичането на 1993 г.;

като има предвид, че следва да се повери на Комисията грижата за приемане на мерките за прилагане на настоящата директива;

като има предвид, че за тази цел следва да се предвидят процедури за тясно и ефективно сътрудничество между Комисията и държавите-членки в рамките на Постоянния ветеринарен комитет,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Държавите-членки гарантират, че ветеринарните проверки, които трябва да се извършват на живите животни и на продуктите, обхванати от директивите, изброени в приложение A, или на тези, посочени в член 21, параграф първи, предназначени за търговия, се преустановят по границите, но се извършват в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, без да се засяга член 7.

Освен това държавите-членки следят проверката на зоотехническите документи да се подчинява на правилата, предвидени в настоящата директива.

▼M7

Настоящата директива не засяга проверките, извършвани като част от задачите, изпълнявани по недискриминационен начин от органите, отговорни за общото прилагане на законите в държава-членка.

▼M8

Настоящата директива не се прилага за ветеринарните проверки при придвижването между държавите-членки на домашни любимци, придружавани от физическо лице и придвижвани под негова отговорност, когато тези придвижвания нямат търговски характер.

▼B

Член 2

По смисъла на настоящата директива:

1. „ветеринарна проверка“ е всяка физическа проверка и/или всяка административна формалност, която се отнася за животните или продуктите, посочени в член 1, и която пряко или непряко цели да гарантира защитата на общественото здраве или здравето на животните;

2. „зоотехническа проверка“ е всяка физическа проверка и/или административна формалност, която се отнася за животните, обхванати от директивите, изброени в приложение A, раздел II, и която пряко или непряко цели да се подобрят животинските породи;

3. „търговия“ е търговията между държавите-членки по смисъла на член 9, параграф 2 от Договора;

4. „стопанство“ е селскостопанският обект или помещенията на търговец на едро по смисъла на действащото национално законодателство, разположени на територията на държава-членка и в които посочените в приложения А и Б животни, с изключение на еднокопитните, обичайно се държат или отглеждат, както и стопанството, определено в член 2, буква а) от Директива 90/426/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни ([1]);

5. „център или организация“ е всяко предприятие, което произвежда, съхранява, обработва или преработва посочените в член 1 продукти;

6. „компетентен орган“ е централният орган на държава-членка, компетентен да извършва ветеринарни или зоотехнически проверки, или всеки друг орган, на който тя е делегирала това правомощие;

7. „официален ветеринарен лекар“ е ветеринарният лекар, назначен от компетентния орган.

ГЛАВА I

Проверки на мястото на произход

Член 3

1. Държавите-членки гарантират, че само посочените в член 1 животни и продукти, които отговарят на следните условия, могат да бъдат предназначени за търговия:

а) посочените в приложение А животни и продукти трябва да удовлетворяват изискванията на съответните директиви, посочени в споменатото приложение, а посочените в приложение Б животни и продукти трябва да спазват ветеринарно-санитарните изисквания на държавата-членка на местоназначение;

б) те трябва да произхождат от стопанство, център или организация, подлагани на редовни официални ветеринарни проверки в съответствие с параграф 3;

в) те трябва, от една страна, да бъдат идентифицирани в съответствие с изискванията на общностното законодателство, а от друга страна, да са регистрирани по такъв начин, че да е възможно да бъдат проследени до стопанството, центъра или организацията по произход или по преминаване; националните системи за идентификация и регистрация трябва да бъдат съобщени на Комисията в срок от три месеца считано от нотифицирането на настоящата директива.

([1]) ОВ L 224. 18.8.1990 г., стр. 42.

▼B

До 1 януари 1993 г. държавите-членки трябва да приемат подходящите мерки, за да гарантират, че системите за идентификация и регистрация, прилагани в търговията в рамките на Общността, се разпростират върху придвижването на животни на тяхна територия;

г) по време на превоза те трябва да се придружават от здравни сертификати и/или всеки друг документ, предвиден в изброените в приложение А директиви, а за останалите животни и продукти — в разпоредбите на държавата-членка на местоназначение.

Тези сертификати или документи, издавани от официалния ветеринарен лекар, който отговаря за стопанството, центъра или организацията по произход, или, в случай на документи, предвидени от зоотехническото законодателство, посочено в приложение А, раздел II, от компетентния орган, трябва да придружават животното, животните или продуктите до получателя/ите;

д) уязвимите животни или продуктите от уязвими животни не трябва да произхождат от:

i) стопанства, центрове, организации, зони или региони, които са обект на ограничения в съответствие с общностното законодателство, когато то се прилага за съответните животни или продукти от съответните животни, поради съмнението, появата или съществуването на една от посочените в приложение В болести или поради прилагането на предпазни мерки;

ii) стопанство, център, организация, зона или регион, които са обект на официални ограничения поради съмнението, появата или съществуването на други болести освен посочените в приложение В или поради прилагането на предпазни мерки;

iii) когато те са предназначени за стопанства, центрове или организации, разположени в държави-членки, които са получили гаранциите в съответствие с член 9 от Директива 64/432/ЕИО или други еквивалентни приети или които предстои да бъдат приети общностни правила, или в държава, която е призната, по отношение на цялата или част от територията си, по силата на действащото общностно законодателство, за свободна от болест — от стопанство, което не дава гаранциите, които могат да бъдат изисквани от тази държава-членка във връзка с болести, различни от изброените в приложение В;

iv) когато те са предназначени за държава-членка или за част от територия на държава-членка, която е ползвала допълнителните гаранции в съответствие с член 9 от Директива 64/432/ЕИО или други еквивалентни приети или които предстои да бъдат приети общностни правила — от стопанство, център или организация и, според случая, от част от територията, която не дава предвидените допълнителни гаранции.

Компетентният орган на страната по произход гарантира преди издаването на сертификата или придружителния документ, че стопанствата, центровете или организациите отговарят на предвидените в настоящата точка изисквания;

е) когато превозът включва няколко местоназначения, животните или продуктите трябва да са групирани в толкова пратки, колкото са местоназначенията; всяка пратка трябва да се придружава от сертификатите и/или документите, посочени в буква г);

ж) когато животните или продуктите, които са обхванати от изброените в приложение А директиви и които отговарят на общностните правила, са предназначени за износ за трета страна през територията на друга държава-членка, превозът — освен в спешен случай, разрешен от компетентния орган, за да се гарантира хуманното отношение към животните — остава под митнически контрол до мястото на излизане от територията на Общността при условия и по ред, които Комисията ще

▼B

определи в съответствие с процедурата, предвидена в член 18 или в член 19, според случая.

Освен това в случай на животни или продукти, които не отговарят на общностните правила, или на животни или продукти, посочени в приложение Б, транзитът може да се осъществи, само ако е изрично разрешен от компетентния орган на държава-членка на транзит.

2. Държавите-членки гарантират също, че:

— животните и продуктите, посочени в член 1, които може да се наложи да бъдат унищожени в рамките на национална програма за ликвидиране на непосочените в приложение В болести, не се експедират към територията на друга държава-членка,

— животните и продуктите, посочени в приложение А, или животните и продуктите, посочени в приложение Б, не се експедират към територията на друга държава-членка, ако те не могат да бъдат пуснати на пазара на тяхна територия поради здравни причини или поради ветеринарно-санитарни причини съгласно член 36 от Договора.

3. Без да се засягат контролните задачи, възложени на официалния ветеринарен лекар от общностното законодателство, компетентният орган извършва проверки на одобрени стопанства, пазари или събирателни центрове, центрове или организации, за да се увери, че животните или продуктите, предназначени за търговия, отговарят на общностните изисквания, и в частност на условията за идентификация, предвидени в параграф 1, букви в) и г).

Когато има основателно съмнение, че общностните изисквания не са спазени, компетентният орган извършва необходимите проверки и в случай че това съмнение се потвърди, взема подходящи мерки, като може да наложи изолиране на съответното стопанство, център или организация.

4. Комисията може съгласно процедурата, предвидена в член 18 или в член 19, според случая, да приема правилата за прилагане на настоящия член, в частност за да вземе предвид съответната порода.

Член 4

1. Държавите-членки на изпращане приемат необходимите мерки, за да гарантират, че:

а) държателите на посочените в член 1 животни и продукти спазват на всички етапи на производството и пускането на пазара посочените в настоящата директива национални или общностни здравни и зоотехнически изисквания;

б) животните и продуктите, посочени в приложение А, се проверяват от ветеринарна гледна точка толкова внимателно, колкото ако са предназначени за националния пазар, освен при наличието на специално изключение, предвидено в общностното законодателство;

в) животните се транспортират с подходящи превозни средства, гарантиращи хигиенните стандарти.

2. Компетентният орган на държавата-членка по произход, издал сертификата или документа, придружаващ животните или продуктите, съобщава в деня на издаването му чрез средствата на предвидената в член 20 компютъризирана система на компетентния централен орган на държавата-членка на местоназначение и на компетентния орган на мястото на получаване информацията, която трябва да бъде определена от Комисията съгласно предвидената в член 18 процедура.

▼B

3. Държавите-членки на изпращане приемат съответните мерки за санкциониране на всяко нарушение на ветеринарното или зоотехническото законодателство, извършено от физически или юридически лица, в случай на установяване на нарушения на общностното законодателство и, в частност, когато се установи, че сертификатите, документите или идентификационните марки не отговарят на статуса на животните или на този на стопанствата по произход, или на действителните характеристики на продуктите.

ГЛАВА II

Проверки на местоназначението

Член 5

1. Приемащите държави-членки прилагат следните мерки за контрол:

а) компетентният орган може на мястото на получаване на животните или на продуктите да проверява чрез внезапни недискриминационни ветеринарни проверки спазването на изискванията на член 3; той може по този повод да взема проби.

Освен това проверки могат също да се извършват по време на превоза на животните и продуктите на своя територия, когато компетентният орган на държавата-членка на транзит или на държавата-членка на местоназначение разполага със сведения, пораждащи съмнение за нарушение;

б) освен това когато животните, посочени в член 1 и произхождащи от друга държава-членка, са предназначени:

i) за одобрен пазар или събирателен център, както са определени от общностното законодателство, техният оператор отговаря за допускането на животни, които не удовлетворяват изискванията на член 3, параграф 1.

Компетентният орган трябва да провери чрез недискриминационни проверки на сертификатите или придружителните документи дали животните удовлетворяват посочените изисквания;

ii) за кланица, поставена под надзора на официален ветеринарен лекар, последният трябва в частност с помощта на сертификата или на придружителния документ да гарантира, че само животни, които удовлетворяват изискванията на член 3, параграф 1, се колят.

Стопанинът на кланицата отговаря за клането на животни, които не удовлетворяват изискванията на член 3, параграф 1, букви в) и г);

iii) за регистриран търговец, който разделя партидите, или за всяко предприятие, което не подлежи на постоянен контрол, този търговец или това предприятие се счита от компетентния орган като получател на животните и в този случай се прилагат предвидените във втора алинея условия;

iv) за стопанства, център или организация, включително при частично разтоварване по време на превоз, всяко животно или група животни трябва съгласно член 3 да се придружават от оригинала на здравния сертификат или от придружителния документ, докато достигнат посочения в тях получател.

Получателите, посочени в първа алинея, iii) и iv), са длъжни преди всяко разделяне или всяко последващо пускане на пазара да проверяват за наличието на идентификационните марки, сертификатите или документите, посочени в член 3,

▼B

параграф 1, букви в) и г), и да уведомяват компетентния орган за всяка нередност или неизрядност и в този последен случай да изолират въпросните животни, докато компетентният орган вземе решение във връзка с тях.

Гаранциите, които трябва да се дадат от получателите, посочени в първа алинея, iii) и iv), се определят в споразумение, което се подписва от компетентния орган по време на предварителната регистрация, предвидена в член 12. Компетентният орган проверява чрез внезапни проверки спазването на тези гаранции.

Разпоредбите на настоящата точка се прилагат *mutatis mutandis* за получателите на продуктите, посочени в член 1.

2. Всички получатели, посочени в сертификата или в документа, предвидени в член 3, параграф 1, буква г):

а) са длъжни по искане на компетентния орган на държавата-членка на местоназначение и в необходимата степен да извършват посочените в параграф 1 проверки и да уведомяват предварително за пристигането на животни и продукти от друга държава-членка, в частност за естеството на пратката и за предвидената дата на пристигане.

Въпреки това срокът за уведомяване по принцип не може да е повече от един ден; все пак при извънредни обстоятелства държавите-членки могат да изискват уведомяването да се извърши два дни предварително.

Това уведомяване не се изисква за регистрираните коне, снабдени с документ за идентификация, предвиден в Директива 90/427/ЕИО;

б) съхраняват в продължение на период от шест месеца най-малко, който се определя от компетентния орган, здравните сертификати или документите, посочени в член 3, с оглед при поискване да ги представят на компетентния орган.

3. Подробните правила за прилагане на настоящия член се определят съгласно процедурата, предвидена в член 18 или в член 19, според случая.

Член 6

1. Когато общностното законодателство или националното законодателство в областите, по отношение на които все още няма хармонизиране на правилата и при спазване на общите правила на Договора, предвиждат поставянето под карантина на живите животни, последната обикновено се извършва в стопанството на местоназначение.

2. Когато това е оправдано от ветеринарна гледна точка, поставянето под карантина може да се извърши в карантинна станция. Тази станция се разглежда като местоназначение на пратката. Съответната държава-членка уведомява Комисията за основанията, които оправдават тази мярка.

3. Задълженията за поставянето под карантина и мястото на последната се уточняват при посочените в член 21, втора алинея, ветеринарни условия.

▼M6

Член 7

1. Държавите-членки гарантират, че по време на проверки, извършвани на местата, където на територите, посочени в приложение I към Директива 90/675/ЕИО, могат да бъдат внесени животни или продукти, посочени в член 1 и идващи от трета страна, като например пристанища, летища или гранични инспекционни пунктове с трети страни, се вземат следните мерки:

▼**M6**

а) проверка на сертификатите или на документите, съпровождащи животните или продуктите;

б) животните и продуктите от Общността са обект на правилата за контрол в член 5;

в) продуктите, внасяни от трети страни, са обект на правилата, определени в Директива 90/675/ЕИО;

г) животните, внасяни от трети страни, са обект на правилата, определени в Директива 91/496/ЕИО.

2. Въпреки това, считано от ►**M8** 1 юли 1992 г. ◄ и чрез дерогация от параграф 1, всички животни и продукти, които се превозват с транспортни средства, осигуряващи редовна и директна връзка между две географски точки в рамките на Общността, са предмет на правилата за контрол, предвидени в член 5.

▼**B**

Член 8

1. Ако при проверка, извършена на мястото на получаване на пратката или по време на превоз, компетентните органи на държава-членка установят:

а) наличието на агенти, причинители на болест, посочена в Директива 82/894/ЕИО ([1]), последно изменена с Решение 90/134/ЕИО на Комисията ([2]), на зооноза, на болест или на всяка друга причина, която може да представлява сериозна заплаха за животните или за човека, или че продуктите произхождат от заразен с епизоотична болест район, те нареждат поставянето под карантина на животното или на партидата животни в най-близката карантинна станция или тяхното заколване и/или унищожаване.

Разходите, направени за предвидените в първа алинея мерки, се поемат от изпращача, от неговия представител или от отговорното лице за продуктите или за животните.

Компетентните органи на държавата-членка на местоназначение незабавно уведомяват писмено по най-подходящия начин компетентните органи на останалите държави-членки и Комисията за направените констатации, за взетите решения и за мотивите за тези решения.

Предпазните мерки, предвидени в член 10, могат да се прилагат.

Освен това по искане на държава-членка и съгласно предвидената в член 17 процедура Комисията може с оглед да се справи с непредвидени от общностното законодателство ситуации да приеме всяка необходима мярка за постигането на съгласуван подход от държавите-членки;

б) че без да се засяга буква а), животните или продуктите не отговарят на условията, определени от общностните директиви, или в случай че държавата-членка получи гаранциите в съответствие с член 9 от Директива 64/432/ЕИО или с еквивалентни общностни приети или които предстои да бъдат приети правила от националното ветеринарно-санитарно законодателство, те могат, ако условията за общественото здраве и за здравето на животните го позволяват, да предоставят на изпращача или на неговия представител да избира измежду:

— в случай на наличие на остатъчни вещества — задържане на животните и продуктите под контрол, докато се потвърди

([1]) ОВ L 378, 31.12.1982 г., стр. 58.
([2]) ОВ L 76, 22.3.1990 г., стр. 23.

▼B

спазването на общностните правила и, в случай на неспазване на тези правила, прилагането на предвидените от общностното законодателство мерки,

— клането на животните или унищожаването на продуктите,

— тяхното връщане със съгласието на компетентния орган на държавата-членка на изпращане и с предварителното уведомяване на държавата-членка или държави-членки на транзит.

Въпреки това, в случай че се установят неточности в сертификата или документите, на собственика или на неговия представител трябва да се даде отсрочка, преди да се прибегне до тази последна възможност.

2. Съгласно предвидената в член 18 процедура Комисията изготвя списък с посочените в параграф 1 болести, както и правилата за прилагане на настоящия член.

Член 9

1. В предвидените в член 8 случаи компетентният орган на държавата-членка на местоназначение се свързва незабавно с компетентните органи на държавата-членка на изпращане. Последните вземат всички необходими мерки и уведомяват компетентния орган на първата държава-членка за естеството на извършените проверки, за взетите решения и за мотивите за тези решения.

Ако компетентният орган на държавата-членка на местоназначение се опасява, че тези мерки са недостатъчни, той търси заедно с компетентния орган на държавата-членка на изпращане начини и средства за поправяне на положението; според случая това може да се състои в посещение на място.

Когато от предвидените в член 8 проверки се установяват повтарящи се нередности, компетентният орган на държавата-членка на местоназначение уведомява Комисията и компетентните органи на останалите държави-членки.

По искане на компетентния орган на държавата-членка на местоназначение или по нейна инициатива Комисията може, като отчита естеството на установените нарушения:

— да изпрати на място инспектори в сътрудничество с компетентните национални органи,

— да възложи на официален ветеринарен лекар, чието име трябва да фигурира в списък, изготвен от Комисията по предложение на държавите-членки и одобрен от различните заинтересовани страни, да провери на място фактите,

— да поиска от компетентния орган да засили проверките на одобреното стопанство, център, организация, пазар или събирателен център или региона на произход.

Тя уведомява държавите-членки за своите заключения.

В очакване на заключенията на Комисията държавата-членка на изпращане по искане на държавата-членка на местоназначение трябва да засили проверките на животни и продукти, произхождащи от одобрено стопанство, център, организация, пазар или събирателен център или от въпросния регион и при наличието на сериозни основания, свързани със общественото здраве или със здравето на животните, преустановява издаването на сертификати или на транспортни документи.

Държавата-членка на местоназначение може от своя страна да засили проверките по отношение на животните със същото място на произход.

Комисията по искане на една от двете съответни държави-членки и ако експертното становище потвърди нередностите, трябва

▼B

съгласно предвидената в член 17 процедура да вземе подходящи мерки, които могат да се състоят в оправомощаване на държавите-членки да забранят въвеждането на тяхна територия на животни и продукти с произход от одобреното стопанство, център, организация, пазар или събирателен център или от съответните региони. Тези мерки трябва да бъдат потвърдени или преразгледани в най-кратки срокове съгласно предвидената в член 17 процедура.

2. Освен в предвидения в четвърта алинея случай настоящата директива не се отнася за средствата за обжалване на решенията на компетентните органи съгласно действащото национално законодателство в държавите-членки.

Взетите от компетентния орган на държавата на изпращане решения заедно с мотивите трябва да се съобщят на изпращача или на неговия представител, както и на компетентния орган на държавата-членка на изпращане.

Ако изпращачът или неговият представител го поиска, мотивираните решения трябва да му се изпратят в писмен вид, като се посочат средствата за обжалване съгласно действащото национално законодателство в държавата-членка на местоназначение, както и формата и сроковете, в които тези жалби могат да се подадат.

Въпреки това в случай на спор и ако двете страни са съгласни, те могат в максимален срок от един месец да поискат по повод на спораоценката на експерт, чието име фигурира в списъка на експерти на Общността, който трябва да се състави от Комисията, като разходите за тази експертиза са за сметка на Общността.

Експертът е натоварен да даде своето становище в максимален срок от седемдесет и два часа или след получаване на резултата от евентуалните анализи. Страните са обвързани от становището на експерта при спазване на общностното ветеринарно законодателство.

3. Разходите, направени за връщане на пратката, задържане или изолиране на животните и, според случая, за тяхното клане или унищожаване, са за сметка на изпращача, на неговия представител или на отговорното за животните и продуктите лице.

4. Подробните правила за прилагане на настоящия член се приемат съгласно процедурата, предвидена в член 18 или в член 19, според случая.

ГЛАВА III

Общи разпоредби

Член 10

1. Всяка държава-членка незабавно уведомява останалите държави-членки и Комисията освен за появата на нейна територия на предвидените в Директива 82/894/ЕИО болести, също и за появата на всякакви зоонози, болест или друга причина, които могат да представляват сериозна заплаха за здравето на животните или за здравето на човека.

Държавата-членка на изпращане незабавно въвежда предвидените от общностното законодателство контролни и предпазни мерки, и по-конкретно определя предвидените в него буферни зони или приема всички други мерки, които прецени за подходящи.

Държавата-членка на изпращане или на транзит, която по време на посочената в член 5 проверка е установила една от посочените в първа алинея болести или причини, може, ако е необходимо, да вземе предвидените от общностното законодателство предпазни мерки, включително поставянето на животните под карантина.

▼B

Докато се вземат мерките в съответствие с параграф 4, държавата-членка на местоназначение може, ако има сериозни основания за защита на общественото здраве и здравето на животните, да вземе предпазни мерки спрямо засегнатите стопанства, центрове или организации, или, в случай на епизоотия, спрямо буферната зона, предвидена в общностното законодателство.

Приетите от държавите-членки мерки незабавно се съобщават на Комисията и на останалите държави-членки.

2. Един или повече представители на Комисията могат по искане на посочената в параграф 1, първа алинея държава-членка или по инициатива на Комисията да отидат незабавно на място, за да разгледат в сътрудничество с компетентните органи взетите мерки и да дадат становище по тези мерки.

3. Ако Комисията не е била уведомена за взетите мерки или ако прецени за недостатъчни взетите мерки, тя може в сътрудничество със заинтересованата държава-членка, докато се проведе заседание на Постоянния ветеринарен комитет, да вземе предпазни мерки спрямо животните или продуктите, произхождащи от засегнатия от епизоотията район или от дадено стопанство, център или организация. Тези мерки се представят на Постоянния ветеринарен комитет в най-кратки срокове за потвърждаване, изменение или отмяна съгласно предвидената в член 17 процедура.

4. Във всички случаи Комисията в рамките на Постоянния ветеринарен комитет разглежда случая в най-кратки срокове. Тя приема съгласно предвидената в член 17 процедура необходимите мерки за посочените в член 1 животни и продукти и, ако обстановката го налага, за продуктите, произведени от тези животни. Тя наблюдава развитието на случая и съгласно същата процедура изменя или отменя, в зависимост от това развитие, взетите решения.

5. Подробните правила за прилагането на настоящия член, и по-специално списъка със зоонози или причини, които е вероятно да представляват сериозен риск за човешкото здраве, се приемат в съответствие с процедурата, определена в член 18.

Член 11

Всяка държава-членка и Комисията посочват компетентната ветеринарна служба или служби, отговорни за ветеринарните проверки и за сътрудничеството с контролните служби на останалите държави-членки.

Член 12

Държавите-членки следят всички търговци, участващи в търговията в рамките на Общността с посочените в член 1 животни и/или продукти:

а) да са задължени по искане на компетентния орган да се регистрират предварително в официален регистър;

б) да водят регистър, в който да се отбелязват доставките, а за получателите, посочени в член 5, параграф 1, буква б), iii), последващото местоназначение на животните или на продуктите.

Този регистър се съхранява за срок, който се определя от компетентния национален орган, и при поискване от него се представя на компетентния орган.

Член 13

Държавите-членки осигуряват също служителите в техните ветеринарни служби, според случая в сътрудничество с упълномощените за целта служители от други ведомства, да могат в частност:

▼B

— да извършват инспекции на стопанствата, съоръженията, транспортните средства и методите, използвани за маркиране и идентификация на животните,

— да извършват проверки на посочените в приложение А продукти за спазване от персонала на изискванията, предвидени в текстовете, посочени в посоченото приложение,

— да вземат проби от:

i) животните, държани с оглед продажба, пускане на пазара или превоз,

ii) продуктите, държани с оглед складиране или продажба, пускане на пазара или превоз,

— да преглеждат документационните или електронни материали от значение за проверките, извършвани в резултат от приетите съгласно настоящата директива мерки.

Държавите-членки трябва да изискват проверяваните стопанства, центрове или организации да оказват необходимото сътрудничество за изпълнението на задачите по-горе.

Член 14

1. Директива 64/432/ЕИО ([1]), последно изменена с Директива 89/662/ЕИО ([2]), се изменя, както следва:

а) член 6 се заменя, както следва:

„*Член 6*

Животните за клане, които веднага след пристигането им в страната на местоназначение са били закарани в кланица или направо, или чрез одобрен пазар или събирателен център, трябва да бъдат заклани там в най-кратък срок в съответствие с ветеринарно-санитарните изисквания.

Животните за клане, които веднага след пристигането им в страната на местоназначение са били закарани на пазар, принадлежащ към кланица, чиито правила разрешават преместването на всички животни, в частност след пазара, само в кланица, одобрена за целта от компетентния централен орган, трябва да се заколят в тази кланица най-късно 5 дни след пристигането им на пазара.

Компетентният орган на държавата-членка на местоназначение може от ветеринарно-санитарни съображения да посочи кланицата, към която тези животни трябва да бъдат придвижени.“;

б) член 7, параграф 3 и член 8, параграф 2, първа алинея се заличават;

в) членове 9 и 10 се заменят, както следва:

„*Член 9*

1. Държава-членка, която има национална програма за борба с една от непосочените в приложение Д заразни болести на цялата или на част от своята територия, може да представи на Комисията посочената програма, като в частност посочи:

— разпространението на болестта на своя територия,

— обосноваността на програмата, като се отчита важността на болестта и предвидената полза от програмата спрямо разходите за нея,

— географския район за прилагане на програмата,

([1]) ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 2012/64.
([2]) ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 13.

▼B

— категориите статуси, приложими за обектите, стандартите, които трябва да се постигнат във всяка категория, както и процедурите за тестване,

— процедурите за контрол на тази програма,

— действията, които да се предприемат при загубата на статуса на обекта, независимо от причината за това,

— мерките за приемане в случай на положителни резултати, установени по време на извършваните проверки в съответствие с програмата.

2. Комисията разглежда представените от държавите-членки програми. Програмите могат да бъдат одобрени при спазване на критериите, посочени в параграф 1, съгласно предвидената в член 12 процедура. Съгласно същата процедура допълнителните гаранции, общи или ограничени, които могат да се изискват в търговията в рамките на Общността, се уточняват едновременно или най-късно три месеца след одобряването на програмите. Тези гаранции не трябва да надвишават тези, които държавата-членка прилага в национален мащаб.

3. Програмата, представена от държавата-членка, може да се изменя или допълва съгласно предвидената в член 12 процедура. Съгласно същата процедура може да се одобрява изменение или допълнение, внесено във вече одобрена програма или в гаранциите, определени в съответствие с параграф 2.

Член 10

1. Държава-членка, която счита, че по отношение на цялата или част от територията си е свободна от една от болестите, към която говедата и свинете са възприемчиви, представя на Комисията съответните документация в подкрепа на тази преценка. В частност тя посочва:

— естеството на болестта и историята на появяването ѝ на нейна територия,

— резултатите от тестванията за наблюдение, основаващи се на серологични, микробиологични, патологични или епидемиологични изследвания и на факта, че тази болест подлежи на задължително обявяване пред компетентните органи,

— времетраенето на извършеното наблюдение,

— евентуално периода, през който ваксинирането срещу болестта е било забранено, и географския район, засегнат от тази забрана,

— правилата за проверка за липсата на болест.

2. Комисията разглежда документацията, изпратена от държавата-членка. Допълнителните гаранции, общи или ограничени, които могат да се изискват в търговията в рамкиет ан Общността, могат да се уточнят съгласно предвидената в член 12 процедура. Тези гаранции трябва да не надвишават тези, които държавата-членка прилага в национален мащаб. Когато документацията е представена преди 1 юли 1991 г., решения по допълнителни гаранции се вземат преди 1 януари 1992 г.

3. Съответната държава-членка уведомява Комисията за всяка промяна в данните, посочени в параграф 1. В светлината на представените сведения определените в съответствие с параграф 2 гаранции могат да се изменят или да отпаднат съгласно процедурата, предвидена в член 12.“

2. Член 5, параграф 2, алинеи от 2 до 5 и членове 7 и 15 от Директива 88/407/ЕИО ([1]) се заличават.

([1]) ОВ L 134, 22.7.1988 г., стр. 10.

▼B

3. Член 5, параграф 2, алинеи от 2 до 4 и член 14 от Директива 89/556/ЕИО ([1]) се заличават.

4. В член 13, първа алинея, пети ред от Директива 72/462/ЕИО ([2]), последно изменена с Директива 89/227/ЕИО ([3]), цифрата „три“ се заменя с цифрата „пет“.

Член 15

1. В Директива 64/432/ЕИО и в Директива 89/556/ЕИО се добавя следният член 14:

„Член 14

Правилата, предвидени в Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар (*), се прилагат в частност за проверките на мястото на произход, организацията и предприеманите действия в резултат на проверките, които трябва да се извършат от държавата на местоназначение, и предпазните мерки, които трябва да бъдат въведени.

_____

(*) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29.“

2. В Директива 88/407/ЕИО се добавя следният член 15:

„Член 15

Правилата, предвидени в Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар (*), се прилагат в частност за проверките на мястото на произход, организацията и предприеманите действия в резултат на проверките, които трябва да се извършат от държавата на местоназначение, и предпазните мерки, които трябва да бъдат въведени.

_____

(*) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29.“

3. Член 9 от Директива 90/426/ЕИО се заменя, както следва:

„Член 9

Правилата, предвидени в Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар (*), се прилагат в частност за проверките на мястото на произход, организацията и предприеманите действия в резултат на проверките, които трябва да се извършат от държавата на местоназначение, и предпазните мерки, които трябва да бъдат въведени.

_____

(*) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29.“

Член 16

Комисията може съгласно предвидената в член 18 процедура да измени списъка с болестите, посочени в приложение В.

_____

([1]) ОВ L 302, 19.10.1989 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 302, 31.12.1972 г., стр. 28.
([3]) ОВ L 93, 6.4.1989 г., стр. 25.

▼B

Член 17

В случай на позоваване на предвидената в настоящия член процедура Постоянният ветеринарен комитет, учреден с Решение 68/361/ЕИО ([1]), се произнася в съответствие с правилата, установени в член 17 от Директива 89/662/ЕИО.

Член 18

В случай на позоваване на предвидената в настоящия член процедура Постоянният ветеринарен комитет се произнася в съответствие с правилата, установени в член 18 от Директива 89/662/ЕИО.

Член 19

В случай на позоваване на предвидената в настоящия член процедура Постоянният зоотехнически комитет, учреден с Решение 77/505/ЕИО ([2]), се произнася в съответствие с правилата, установени в член 11 от Директива 88/661/ЕИО ([3]).

ГЛАВА IV

Заключителни и преходни разпоредби

Член 20

1. Комисията създава съгласно предвидената в член 18 процедура компютъризирана система за връзка между ветеринарните органи с оглед в частност да се улесни информационният обмен между компетентните органи на регионите, в които са издадени здравен сертификат или документ, придружаващи животните и продуктите от животински произход, и компетентните органи на държавата-членка на местоназначение.

2. Правилата за финансовото участие на Общността, предвидени в член 37 от Решение 90/424/ЕИО, необходими за изпълнението на тази програма, се приемат съгласно процедурата, предвидена в член 42 от посоченото решение.

3. Съгласно предвидената в член 18 процедура Комисията приема правилата за прилагане на настоящия член, и в частност подходящите стандарти за обмена на данни и правилата за защита на обменените данни.

Член 21

До ►M8 ——————— ◄ търговията с посочените в приложение Б животни и продукти в очакване на приемането на общностно законодателство и без да се засяга запазването на евентуалните национални правила, предвидени за идентификация на партидите, се подчинява на определените в настоящата директива правила за контрол, и в частност на тези, посочени в член 3, параграф 1, буква а), втората половина на изречението.

▼M8

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки условията и процедурите, които се прилагат при търговията с животните и продуктите, посочени в първи параграф.

▼B

Комисията съгласно предвидената в член 17 процедура определя необходимите мерки за информатизирано представяне на за условията, посочени във втора алинея.

([1]) ОВ L 225, 18.10.1968 г., стр. 23.
([2]) ОВ L 206, 12.8.1977 г., стр. 11.
([3]) ОВ L 382, 31.12.1988 г., стр. 16.

▼B

Правилата за проверките, предвидени за животните и продуктите, посочени в приложение А, се разширяват за животните и продуктите от животински произход, които все още не са обхванати от това приложение при приемането на хармонизираните правила, уреждащи търговията с тях. ►M8 ——————— ◄

▼M8

Член 22

1. Държавите-членки представят на Комисията, като използват единен образец, съответната информация относно проверките, извършени съгласно настоящата директива.

2. Комисията преглежда информацията, посочена в параграф 1, в рамките на Постоянния ветеринарен комитет. Тя може да приеме подходящи мерки в съответствие с процедурата, определена в член 18.

3. Подробни правила за прилагането на настоящия член, по-специално честотата на съобщаване на информацията, образеца, който ще се използва и вида на нужната информация, се определят в съответствие с процедурата, определена в член 18.

▼M6

Член 23

Съветът въз основа на доклад на Комисията, съдържащ евентуални предложения, по които Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство, преразглежда:

— разпоредбите на член 10 и на член 5, параграф 2, буква а) преди 1 януари 1993 г.,

— други разпоредби преди 1 януари 1996 г.

▼M8

Член 24

С цел да се позволи постепенното въвеждане на режима на контрол, предвиден в настоящата директива, до 31 декември 1992 година държавите-членки могат да извършват:

— проверки на документацията по време на транспортиране на животни и продукти, включени в обхвата на приложения А и Б или внесени от трети страни;

— ветеринарни проверки на място от недискриминационен характер по време на транспортиране на животни и продукти, включени в обхвата на приложение Б;

———————

▼B

Член 26

Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят със:

i) член 10 от настоящата директива и член 9 от Директива 89/662/ЕИО два месеца след датата на нотифициране на настоящата директива,

▼M6

ii) другите разпоредби на настоящата директива на 1 юли 1992 г.

———————

▼B

Член 27

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼M10

ПРИЛОЖЕНИЕ А

ГЛАВА I

ВЕТЕРИНАРНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

Раздел 1

— Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине (ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64).

— Директива 88/407/ЕИО на Съвета от 17 юни 1988 г. относно определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността с дълбоко замразена сперма от животни от рода на едрия рогат добитък (ОВ L 194, 22.7.1988 г., стр. 10).

— Директива 89/556/ЕИО на Съвета от 25 септември 1989 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи търговията в рамките на Общността и вноса от трети страни на ембриони от домашни животни от рода на едрия рогат добитък (ОВ L 302, 19.10.1989 г., стр. 1).

— Директива 90/426/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни (ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 42).

— Директива 90/429/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността със сперма от животни от рода на свинете (ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 62).

— Директива 90/539/ЕИО на Съвета от 15 октомври 1990 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания за търговията в Общността и вноса от трети страни на домашни птици и яйца за люпене (ОВ L 303, 31.10.1990 г., стр. 6).

▼M11

— Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, непредназначени за консумация от човека (ОВ L 273, 10.10.2002 г., стр. 1).

▼M10

— Директива 91/67/ЕИО на Съвета от 28 януари 1991 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания при пускането на пазара на аквакултури и продукти от тях (ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 1).

— Директива 91/68/ЕИО на Съвета от 28 януари 1991 г. за ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията с овце и кози в рамките на Общността (ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 19).

— Директива 91/628/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 г. за защита на животните по време на транспорт и за изменение на Директиви 90/425/ЕИО и 91/496/ЕИО (ОВ L 340, 11.12.1991 г., стр. 17).

Раздел 2

Директива 92/65/ЕИО на Съвета от 13 юли 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията и вноса в Общността на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са предмет на ветеринарно-санитарните изисквания, определени в специалните правила на Общността, посочени в приложение А, глава I, раздел 1 към Директива 90/425/ЕИО (ОВ L 268, 14.9.1992 г., стр. 54).

— за патогени:

Директива 92/118/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните и здравните изисквания относно търговията и вноса в Общността на продукти, които не са подчинени, по отношение на посочените изисквания, на специалните правила на Общността, посочени в глава I от приложение А към Директива 89/662/ЕИО и, по отношение на патогените, на Директива 90/425/ЕИО.

▼**M10**

ГЛАВА II

ЗООТЕХНИЧЕСКО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

— Директива 77/504/ЕИО на Съвета от 25 юли 1977 г. относно чистопородни разплодни животни от рода на едрия рогат добитък (ОВ L 206, 12.8.1977 г., стр. 8).

— Директива 88/661/ЕИО на Съвета от 19 декември 1988 г. относно приложимите зоотехнически стандарти за разплодните свине (ОВ L 382, 31.12.1988 г., стр. 36).

— Директива 89/361/ЕИО на Съвета от 30 май 1989 г. относно чистопородните разплодни овце и кози (ОВ L 153, 8.6.1989 г., стр. 30).

— Директива 90/427/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно зоотехническите и генеалогичните условия за търговия с еднокопитни животни в Общността (ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 55).

— Директива 91/174/ЕИО на Съвета от 25 март 1991 г. относно определяне на зоотехническите и генеалогичните изисквания за търговията с чистопородни животни (ОВ L 85, 5.4.1991 г., стр. 37).

▼**M10**

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

ЖИВОТНИ И ПРОДУКТИ, НЕПОДЛЕЖАЩИ НА ХАРМОНИЗАЦИЯ, НО ТЪРГОВИЯТА С КОИТО ЩЕ ПОДЛЕЖИ НА ПРОВЕРКИТЕ, ПРЕДВИДЕНИ В НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА

ГЛАВА I

Ветеринарно законодателство — други живи животни, неизброени в приложение A, глава I.

ГЛАВА II

Ветеринарно законодателство — сперма, яйцеклетки и ембриони, неизброени в приложение A, глава I.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ B

СПИСЪК НА БОЛЕСТИТЕ ИЛИ ЕПИЗООТИИТЕ, КОИТО ИЗИСКВАТ ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ СПЕШНИ МЕРКИ, ВКЛЮЧВАЩИ ТЕРИТОРИАЛНИ ОГРАНИЧЕНИЯ (ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ, РЕГИОНИ ИЛИ ЗОНИ)

— Шап (FMD)

— Класическа чума по свинете (CSF)

— Африканска чума по свинете (ASF)

— Везикулозна болест по свинете (SVD)

— Нюкасълска болест (ND)

— Чума по говедата

— Чума по дребните преживни (PPR)

— Везикулозен стоматит (VS)

— Син език

— Африканска чума по конете (AHS)

— Вирусен енцефаломиелит по конете

— Болест на Тешен

— Птичи грип

— Шарка по овцете и козите

— Лаймска болест

— Треска от долината на Рифт

— Заразна плевропневмония по говедата